272) బౌళి/రాగమాలిక

ప॥ ఎప్పటిజీవుడె యెప్పటి జగమే యెంతగాలమును నీరీతే।
కప్పుక వచ్చితి వనాదినుండియు కర్మము యింకా వేసరవా॥

చ॥ మఱచితివా తొలిజన్మంబుల మరణకాలముల దుఃఖపుబాట్లు।
మఱచితివా యమకింకరులయి మర్దించిన బహుతాడనలు।
మఱచితివా నరకకూపముల మాటికి మాటికి పరచిన బాధలు।
మఱియును సుఖమని భవమే కోరెదు మనసా ముందరగానవుగా॥

చ॥ తలచవుగా జననకాలమున దనివిదియేయిటుపుట్టిన రోతలు।
తలచవుగా బాల్యంబున తల్లిదండ్రుల శిక్షలు వ్యాధులును।
తలచవుగా సంసారమునకును దైన్యంబున యాచించెటి యలమట।
తలచ్చునదియే వలెనని వోమెదు తనువాయింకా రోయవుగా॥

చ॥ కంటివిగా మలమూత్రాదులు కడుగగదీరని దినదినగండము।
కంటివిగా కనురెప్పలనే కాలముగడచెటి కడత్రోవ।
కంటివిగా శ్రీవేంకటపతి కరుణచేత నీవివేకభావము।
అంటి యిటువలెనె సర్వకాలమును అంతరాత్మ నినుదలచవుగా॥